

31. Mar. 1975

FAKTA

Dato:

31. Mar. 1975

Sidetæl:

Notes Fortsat 1974 3B, 1 1975 s. 81-
89

Paris. 31-3-76.

Harde idag langre
samtale med Bødil.

Måske er jeg endnu mere
egoist end jeg egentlig er
Ved at over og nu vil
betale prisen.

For hvis jeg prøver at se
helt klart på situationen
hvad er så den egentlige
årsag til at jeg ikke vil
opgive min bolig her i
Paris (hvor Bødil ikke
vil være)?

Del er faktisk en vis forfølelse
-hed, det giver mig (eller
jeg har det selv) en vis
glans om min misfæ
et jeg bor i Paris, det
tilfredsstillende en vis forfølelse

-lyhed. Nu står jeg overfor
der udsættelse af Bødil
i, ikke vil være her, og da
jeg synes det er forbandet
ubehageligt at være her alene
hvilket bliver resultatet
hvis jeg ikke vil flytte
til sydpromenly står jeg
overfor at skulle vælge
mellom disse to mulig-
heder.

Man - i virkeligheden er det
ikke ~~alt~~ ulige mellem disse
to muligheder. Det skal
vel ses, jeg skal også gøre
mig bekendt om et samarbejde
mellom Bødil og mig (på
de nu værende betingelser) over-
hovedet er muligt, og dette
i sig selv bliver et spørgsmål

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

om at være alene.
Er sandheden den at
jeg er så redd for at
være alene at jeg er pu-
-ral til næsten et hundre
som helst kompromis for
at undgå det?
Bodils mit forhold er
i alle dybt, det er en
kendsgerning, måske kaldes
for en forbedring er triv-
-som.
Vi har levet sammen, så
mange år at en udstillelse
vil blive en vanskelse.
Jeg vil meget gerne høre
på det er meget hos hende
jeg holder af.
På den anden side er jeg
også konstant utilfreds
med dette forhold.

Bliver resultatet at vi skal-
-les så vil jeg befinde
mig helt alene herude i
Paris. Jeg har mange gamle
venner at være alene, men
altid dog med dem bevidst-
-hed at det ikke var mo-
-get der vrede.
Jeg må prøve at forestille
mig hvordan det vil være
hvis jeg altid skulle være
alene. Jeg ville vistnok
blive alene. Udover Peter
og Erik kender jeg ikke
ingen mennesker, og dem
ser jeg meget sjældent så
jeg ville være næsten helt
overladt til mig selv.
Jeg kommer fra den søde

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

skyld lige så godt være ene-
-bær, måske højst oppe i
de J. be kendte bygge.
Selvfølgelig ville der måske
af og til komme nogen
med på besøg, men i det
store og hele ville jeg være
der, man kaldte rænter-
-alene.
Så kan man stille det
mod spørgsmålet: hvor for
stille sig selv i en sådan
situation?
75 tænker det på mig i)
Og spørger faktisk drøjt om
at så den ville det egent-
-lig være rart at have det
-et hjem i nærheden efter
ens egen smag (selvom, og
på drøjt af at jeg ikke
mover at have borgerlige om-
-budsfor) i så den ne uffe-
-bl. ville er det på spørgs-
-mål selv om det ikke s-
blevet en jule ide dette
med at bo i Paris?
Det er en kendsgerning at
jeg godt kan lide at være
her, og at jeg tænker mange
i inspirationer på hvad jeg
ser, hører og læser herude
men det er også en kends-
-gerning at det efterhånden
er lidt så mildt at omstæn-
-digheder. Det er ligeledes en
kendsgerning at jeg ikke
kender en spill her, ikke
har den mindste forbindelse
med det Paris'iske kunst-
-liv. Det er egentlig ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mest der taler for nødvendigheds-
heden af at være her.
Der kan hve angiveligt (s. an)
for mest i det danske
kunst livs betydelig, men
der kan føles sig på den anden
side til en næsten fulstændig
skændig i malmstil, mest
taler for at jeg har et
behold for uledvidet som
jeg ikke kan sig til færdig-
hed her.
Kun promiel, ville selv betydelig
være sig selv som levende - det er
med mig som man kunne
finde noget derved som
kunne den re grundlaget
for at indrette et "hjem"
så man havde sit land
der.
Dermed er alle problemer
ja ikke lyst, mit og Børns

forhold ulbrændt.
Kan vi i det hele tagt klare
en tilværelse som man?
Jeg mig forsøge at besvare.
Jeg spørges målet ud på mig
selv og stille et andet spørgs-
mål: Kan jeg i det hele
taget klare en tilværelse med
nogen kvinde?
Ja, vil i alle tilfælde gøre sig selv
Derefter man sig vil, ikke desto
mindre skulle mig mest til-
komme.
Udover det vil jeg ikke kunne
undgå at skulle nogle enorme
kræfter bl. a. gående ud på
at jeg aldrig vil føle mig
elstket nok, jeg vil altid
have et uimætteligt behov
på mere og mere. Det jeg
kræver af en kvinde er
jo først og fremmest at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

han skal være min mor så-
ledes at jeg hell vil være over-
givet mig til rollen som
barn - det er en svær rolle
det vil være der bare over-
uden at der stilles mød-
tivar. Jo vil helst befinde
mig på det helt lille
stade og på som det
hjelpe og hjælpe barn
som man så meget kan
trives til at bestemme
sig med og hos (Lise) (Lise)
- hvor man hell umiddel-
- bare vil pedale - babyens
bestemte - det er det jeg
vil have - det var en
der jo ingen tvivl om
kan leve og bl.
Dette er min egen mening

grund lag og udgangs punkt.
Jo fortæller jeg også om
omvendt i alle i de sidste
venter for så dog godt ind-
- på det og med meget lidt
hvor det er jeg har det
i mit sidste skat, hvor den
- det er mit selvsagt er
i det meget jeg vil forberede
det for andre kvinder, jeg
også vil at de skal synes
det er svært for mig, at
de skal have en del af
mig, så for jeg dog en lille
bit, som de af den omsorg
og omsorg og med det end
jeg kan have.
Min konklusion er også
altid efter - som taler med.
Bød at det fandt me og
større sagt for mig, jo

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

jeg driver det end og så vil
at selv min forbrandede
egens me synes jeg det er
synd for mig) at have.
Jeg står i den situation
mer jeg står i dag indelukk-
-vandede fordi jeg har truet
hele min påværelse på
den og følelse at jeg var
nogle slet som påværel-
-son skulle behandle på
en særlig udseende måde,
og så hvem var den
og beslutte påværelse gennem
og fortæller mig at jeg er
INVENTING - at jeg
kan er et lille bitte antallet-
-menneske ud af million-
-er som ingen de ligner
sig som normalt jeg lever

eller dør.
Jeg leverende sjæl i interesse.
sig eller betragter sig for
som jeg bor i Paris; hvid-
-hvid eller et lille samfund
med et godt forførende sted.
Alt dette forstår jeg og har
egentlig forstået længe men
har jeg forstået det rigtig?
Nej; den sidste anden
har jeg i alle forstod det
rigtig men for at ~~heller~~
heller påværelsen alene dør
sig om mig.
Jeg er ind i alle kom-
-menter langt mere med i
med og, men det kommer
jag primært til den der
jeg sidder her og tænke
-have helt alene - så skal

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

regningen betales.
7. Men godt fartsølle mange
siger end mig med selvsbe-
-trejtelser og unaturlig af-
min egen usselhed, det
har jeg gjort sig ofte for,
men der har i det en-
dret.
Så er det jeg pliger at støtte
af med Kristian Munk's be-
-trejning om at det dog
sig om at kunne behæfte
sin situation uden at
dåme den - uden at
gjøre modstand se den
som den er.
Men det er jo netop det
jeg ikke gør, jeg ser ikke
min situation som den
i sig selv er, men ser alene

min illusionistiske opfatelse
af den. En af illusionerne består af
at jeg både som kunstner
og som menneske ønsker mig
for at have en betydning
og forsøger at leve op
til dette selvsigtede behy-
-ningsideal. Tilfældigvis man
sig selv en betydning så
sig selv man jo ustandselv
leve op til den, vore mere
og ander end hvad man
er. Det kan jo være mere
til nedlæg både som
menneske og kunstner.
Som kunstner bliver jeg jo
større stær mig der er nogle
(f. eks. Vanhove) der ikke
merer jeg har den betydning
som jeg tidligere mig selv,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og som man næste bliver -
sur, såvel ved af det v.s.v
m's j's i alle be-handles
som om j's havde betyde-
-ning.
Hele den elendige række
af mine problemer skabtes
(som forventet normalt) denne
tilbagegangen men selv en be-
-tydning det er derfor
j's vil det i Piers - del
særlig hører min betydelig
der er derfor j's er ind
efters at blive betydelig
der betydelig min betyde-
-ning.
Når man næste går fra mig
og bliver i det at de er
man undersøge mig, eller
i hvert fald heller vil leve

uden mig, så kræver det
min egen opfattelse af min
betydelig - mere end at
j's er opning ved af at
de er, det er ikke den
j's betydelig, men tabel af
min betydelig.
Det er vel også derfor j's
har så stærkt et element
af selvdestruktion normalt
sig til selv mordet, det
er det fundt i alle om-
at de strukturer noget voreli-
-fuldt, ja lige "de andre"
der så de ved den er
på vejene man se at det
var voreli-fuldt.
Med alle midler vil j's
sinne voreli-fuldt at være
mig for voreli-fuldt og be-

- trykningen fuld - og jeg opnår
det stille med succes.
Selv mig tror jeg skrive
dette fejler jeg mig vel
egentlig ved trykningen fuld
alene ved at det skævre
beviser at jeg dog har
vil jeg, og levede til at
ville komme tilbringe i
mig selv - jeg fejler at
jeg er så overmodig i mine
- samt at det er værd at
være til og papir på
at beskæftige sig med
mig selv.
Ja jeg er så trykningen -
- fuld at jeg kan opnå
- skulle mig selv - he!

Paris 2-4-75.
Jeg arbejder i Lille
for tiden og når jeg ikke
arbejder har jeg det ikke
godt.
Jeg kedde mig, rent ud
sagt ved Lille hvad
jeg skal på tiden til at
gå med.
Jeg sad i eftermiddag
og så på nogle gamle malerier
som hængte på
tre til tre og på en til
uden frem og til bage, og
med jeg tænkte: hader
de sig mon også?
Fuglene, der i det hele taget